

дилитѣ често поглѣщатѣ; крокодилѣтъ си отвори устата, жабчето, като скача, попада вжтрѣ въ устата му, и, като е малко, той го глѣта цѣло, обаче, като влѣзе въ корема на крокодила, жабчето иска да излѣзе навънъ и, за да си пробие пѣтъ, лека-полека прояжда корема му и излиза; тогава коремѣтъ на крокодила се напѣлва съ вода, той обръща гърбъ и умира. Нѣкои хора се оплакватъ и казватъ : „Изядоха ме“. Ако Богъ е съ васъ, нека се опитатъ да ви изядатъ, тѣ ще платятъ скъпо за това. Ако човѣкъ има вѣра, не трѣбва да се страхува отъ нищо; живиятъ Господъ е съ него.

Духѣтъ на Бога слиза вече отгорѣ, както свѣтлината. Иде Той и велика видѣлина носи съ Себе Си, огънь и животъ, който ще прѣчисти свѣта. Съврѣменнитѣ хора ще опитатъ тия нѣща, ще бждатъ свидѣтели на въдворяването Царството Божие на земята. Съ слизането си Богъ ще съедини хотата, и злобата постепенно ще изчезне. Всички недоразумѣния произлизатъ отъ недовѣрие и подозрѣние единъ къмъ другъ. Ще ви приведа приведа примѣръ за студа, вѣтъра и слънцето, които искали да направятъ опитъ съ единъ овчаръ, който отъ тѣхъ ще успѣе да му снесе кожата. Започналъ студѣтъ, разrazilъ се въ най-силна форма, дърво и камѣкъ си пукали, и казалъ: „Азъ сега ще му снеса кожата“. Овчарѣтъ, обаче, като видѣлъ голѣмъ студъ, загърналъ се здраво въ кожата си и закрачилъ бързо за дома. Не успѣлъ студѣтъ съ опита си. Започналъ вѣтърътъ: засвирилъ той отъ всички страни, изкоренявалъ дървета, замиталъ всичко по пѣтя си по кожата